

Alice Faber (SF):

Jeg vil, til trods for at andre også har gjort det, ikke undlade at kommentere ministerens bemærkning om, at hvis ACerne ikke makker ret, så kommer der ikke nogen penge til rekrutteringsplanen.

Jeg synes, det er en underlig sammenblanding af interesser, og selv om ministeren siger, at det er i sorg og fortvivlelse over, at de ikke vil makke ret, så synes jeg nok, at bemærkningen fremsat på den måde virker som en trussel. Jeg synes, det er meget uheldigt, fordi det fremstår som en kritik af ACernes måde at agere på i en forhandlingsituation, hvor de reelt kæmper for deres medlemmers rettigheder. Der sker jo noget på universiteterne, hvor en stor del skal fyres, og så er der ikke noget at sige til, at de spiller højt spil. Det er, som om ministeren blander nedskæringerne og de uheldige forhold på de højere læreanstalter sammen med en regulær arbejdskamp. Det samme sker omkring styrelsesloven. Styrelsesloven får også skyld for, at der er så store problemer omkring grundforskningen, til trods for at en meget stor del af lederne på universiteterne siger, at det egentlig går meget godt med styrelsesloven.

Hvis det er at være et reaktionært parti, at man godt vil være med til at styrke forskningen, så lad os være et reaktionært parti. Vi finder altså, at forskningen er et så vigtigt område, at den ikke kan tåle nedskæringer, selv om det er nedskæringstider.

Fru Eva Møller var inde på, at budgetmodellen nok skulle revideres, efterhånden som man kommer længere ind i det. Dette er ved gud indviklet, det skal jeg ikke lægge skjul på. Rekrutteringsmodellen, budgetteringsmodellen osv. er fantastisk svære at finde ud af, og det er derfor, det er så svært at finde ud af, hvor mange besparelser og hvor meget nedskæring der sker på hele dette område. Mit indtryk er også, at vi bliver nødt til at revidere modellen. F.eks. synes jeg ikke, det er rimeligt, at ingeniører, som er med til at ordne de forskellige apparater på institutionerne, går med i studenter/lærer-ratioen, når de overhovedet ikke har undervisning. På den måde er man med til at undergrave forskningen.

Jeg synes, vi skal prøve at se på det. Nu skal vi have drøftet det i forskningsudvalget på torsdag, hvor direktoratet og planlæg-

ningsrådet og rektorerne og AC og de studerende kommer. Der kan vi nok få en mere afslappet drøftelse af det og måske finde ud af nogle af disse ting, som en stor del af os faktisk ikke kan finde ud af. Det synes jeg ikke det er flovt at indrømme, for dette er lavet af nogle smarte EDB-maskiner, som det er meget svært for travle folketingsmedlemmer at sætte sig ind i. Efter at vi har haft den debat i forskningsrådet, synes jeg, det var rimeligt, at vi fik en drøftelse med ministeren, hvor vi kiggede på det politiske indhold. Det vil jeg meget gerne være med til at fremme.

Lone Dybkjær (RV):

Undervisningsministeren havde nogle bemærkninger til mit indlæg, som jeg godt vil kommentere. Undervisningsministeren sagde, at han syntes, det var bedst, hvis man selv klarede tingene på universiteterne. Det var i og for sig ikke det, jeg var inde på. Det, jeg sagde, er, at når man prioriterer, er der forskellige prioriteringsniveauer. Det ene er de forskellige uddannelsesområder over for hinanden, det videregående over for de kortere, folkeskolen, og hvad ved jeg. Det andet er prioriteringen mellem de enkelte institutioner. Det tredje er prioriteringen de forskellige fakulteter imellem. Det fjerde er prioriteringen inden for de enkelte fakulteter. Jeg mener, der er behov for, at vi tager en diskussion om dette. Nu skal jeg lade være med at stille folkeskolen op over for universiteterne, men jeg mener, det er nødvendigt, at vi tager en diskussion om prioriteringen inden for de enkelte hovedområder, altså de højere og videregående uddannelser. Jeg ved godt, der har været nogen diskussion om det, men det var det, jeg mente. Når der ikke er mere præcise retningslinjer, så er det altså ikke så nemt for disse udvalg at gå ind og foretage en fornuftig prioritering i samarbejde med universiteterne, som ikke kender den overordnede målsætning, fordi vi ikke har præciseret den tilstrækkeligt.

Undervisningsministeren siger, at jeg ikke respekterer institutionernes selvstyre, eller at der er en fare for, at man ikke kommer til at respektere institutionernes selvstyre. Det synes jeg udmærket man kan, samtidig med at man prøver på at lægge nogle overordnede retningslinjer, for institutionerne er jo ikke